

det skulde være muligt paa anden Maade at have de Tvivl, som naturligtviis kunne fremkomme ved en hvilkenfomhelst Udtryksmaade om et saadant Forhold, der strækker sig temmelig vidt, og som det er vanskeligt bestemt at angive.

Da ikke Flere ønskede Ordet, gik man til Afstemning over § 1, hvorved

1) Udvalgets Forslag:

At Ordet „Halsdelen“ ombyttes med „Trediedelen“.

vedtoges med 40 Stemmer mod 1.

2) Udkastets § 1 med den vedtagne Forandring:

Det Hovet, eller Vegt og Arbeide, som lovligt kan affordres gaardbrugende Bønder af Jorddrotten eller Herlighedsseieren, skal kunne afløses mod et billigt aarligt Bederlag, naar Saadant fordres enten af i det Mindste Trediedelen af Hovbønderne eller af Eieren af den Eiendom, hvortil Hovet hører.

Det Samme skal gjælde om alt andet Vegt og Arbeide, som ifølge særlige Forpligtelsesgrunde kan fordres af Bøndergaard og Boelssteder, dog at i dette Tilfælde Begjeringen om Afløsning skal kunne fremsættes saavel af hver enkelt Arbeidspligtig som af den, der har Forandring paa Arbeidet.

vedtoges eenstemmigt med 44 Stemmer.

Formanden: Vi gaae derefter over til det andet Afsnit, som indbefatter § 2 i Lovudkastet. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Ordføreren: Det vil ikke være undgaaet det ærede Things Opmærksomhed, at Forskjellen mellem Lovforslaget og det, som Udvalget har tilladt sig at fremsætte, bestaaer deri, at ifølge Lovforslaget skulde hvert Sogneforstanderstab udvælge en Boldgiftsmand, og, naar

dette var skeet, havde Formanden at indsende en Liste over de saaledes Valgte, og skulde da Indenrigsministeriet igjen af disse gjøre et Udvalg, og det saaledes, at Antallet af de Mænd, der saaledes kaaredes til at afgjøre de muligt opstaaende Qvæstioner, var aldeles overladt Indenrigsministeren at bestemme; men Udvalget har antaget, at denne Mellemkomst fra Indenrigsministeriets Side muligt kunde undgaaes, og at derved det Hele mere vilde faae Charakteren af en Forening imellem Parterne. Udvalget antog, at Indenrigsministeren vanskeligt kunde forudsættes at have Kjenndskab til de Personer, som saaledes bleve bragte ham i Forslag, og at han derfor i denne Henseende maatte støtte sig til de Erklæringer, som medfulgte Listen, hvilket stundom endogfaa kunde sætte Indenrigsministeren i en ubehagelig Forlegenhed, naar saaledes Valget af Personer, som tildeels, eller man kunde antage vel i Almindelighed, ganske vare ham ubekjendte, var overladt til ham. Det synes ogsaa, som Ministeriet paa en Maade har følt dette, idet der, hvad Huusmandshovet angaaer, ikke findes nogen saadan Fremgangsmaade Sted, hvorimod med Hensyn til dette Sogneforstanderfæderne vælge Boldgiftsmændene, og det derved har sit Forblivende. Hvilken af disse Maader der nu maatte antages for at være den hensigtsmæssigste, vil det ærede Thing have at afgjøre. Jeg skal kun tilføie, at Udvalget har, for at en saa stor Upartiskhed som muligt kunde sættes i Virksomhed og kunde gives Anledning til at vise sig, foreslaaet under Nr. 6, at der tilføies § 2: „Boldgiftsmænd kunne ogsaa vælges af et Nabodistrict; men vedkommende Part, som gjør Brug heraf, har da særligt at afholde alle derved foranledigede Omkostninger“.